

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/58/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124010404
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1124010404.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a Mgr. Petra Lizúcha, v trestnej veci obžalovaného J. I. J., pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného J. I. J. proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 33T/4/2024 zo dňa 28.03.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.08.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. I. J., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestského súdu Bratislava I (ďalej aj „súd prvého stupňa“) sp. zn. 33T/4/2024 zo dňa 28.03.2024 bol obžalovaný J. I. J. uznaný vinným zo spáchania zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 26.09.2023 v čase o 00:10 hod. po predchádzajúcej dohode a vzájomnej komunikácii prostredníctvom mobilných telefónov, najmä mobilnej aplikácie WhatsApp s osobou z Rumunska pod menom E., v úmysle získať pre seba finančnú výhodu v celkovej výške 1.000,- €, z ktorej obdržal najmenej 500,- €, nedovolené pomáhal pri prechode cez územie Slovenskej republiky osobám D. I., nar. XX.XX.XXXX, Q., E. C., nar. XX.XX.XXXX, Q., E. I., nar. XX.XX.XXXX, Q., A. P., nar. XX.XX.XXXX, Q., E. P., nar. XX.XX.XXXX, Q., U. P. J., nar. XX.XX.XXXX, Q., Y. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, Q., L. Z., nar. XX.XX.XXXX, Q., U. Z., nar. XX.XX.XXXX, Q., L. Z. B., nar. XX.XX.XXXX, Q., T. B., nar. XX.XX.XXXX, Q., E. B., nar. XX.XX.XXXX, Q., E. L. G. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, Q., L. L. Q., nar. XX.XX.XXXX, Q., T. Y., nar. XXXX, Q., T. L., nar. XX.XX.XXXX, I., J. F., nar. XX.XX.XXXX, I., U. F., nar. XX.XX.XXXX, I., Q. L., nar. XX.XX.XXXX, I., M. L., nar. XX.XX.XXXX, I., M. L., nar. XX.XX.XXXX, I., ktorí nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky a ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a to tým spôsobom, že dňa 25.09.2023 v presne nezistenom čase prevzal za účelom transportu ľudí od osoby menom E. v meste Temešvár, Rumunsko, motorové vozidlo továrenskej značky M. C., EČV: DDZ XXVX (PL), VIN: W následne sa toho istého dňa v čase okolo 19:00 - 19:30 hod. dostavil s uvedeným vozidlom na koniec presne nezisteného miesta v Maďarsku, asi 20 km za mestom Szeged, kde v poli čakali uvedené osoby, ktorým po príchode umožnil nastúpiť do vozidla, následne sa s vozidlom a uvedenými osobami presunul cez hraničný priechod Čunovo - Rajka na územie Slovenskej republiky s úmyslom tieto osoby prepraviť až k hraniciam s Nemeckou spolkovou republikou, pričom predmetné vozidlo bolo dňa 26.09.2023 v čase o 00:10 hod. na Balkánskej ulici, Bratislava - Rusovce, v blízkosti zastávky MHD ŽST Rusovce zastavené hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bratislava - Rusovce, pričom jeho kontrolou bolo zistené, že sa v ňom nachádzajú osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky a ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému J. I. J. podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu

na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Súd prvého stupňa podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu značky Sony model XQ BT52 XPeria 10III a podľa § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a zhabanie osobného motorového vozidla značky M. C., EČV: C (PL), VIN: W

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný J. I. J. v zákonnej lehote odvolanie vo výroku o treste odňatia slobody a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste odňatia slobody a aby mu uložil trest odňatia slobody v kratšej výmere.

V písomných dôvodoch odvolania zo dňa 04.05.2024 prostredníctvom obhajkyne poukázal na rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Nitre, ktorý v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1To/6/2023 ukladal páchatelovi za spáchanie trestného činu prevádzčačstva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pričom Krajský súd v Nitre prihliadol na to, že páchatel v danej trestnej veci bol otcom dvoch maloletých detí, očakával narodenie tretieho dieťaťa a išlo o ojedinelý exces z inak riadneho vedenia života páchatela. Ďalej poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 4To/92/2023, kde bol páchatelovi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pri zohľadnení osobných a rodinných pomerov a bezúhonnosti páchatela. V oboch prípadoch tak Krajský súd v Nitre znížil nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody aplikáciou § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. a obžalovaný vyslovil, že aj v jeho trestnej veci je aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu náležitá.

Obžalovaný J. I. J. ďalším písomným podaním uviedol, že spáchanie trestného činu ľutuje a išlo z jeho strany o nerozvážne konanie. Doteraz viedol usporiadaný život, nebol doposiaľ súdne trestaný a chce sa starať o svoje maloleté deti. Navrhol uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) po preskúmaní veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu dňa 14.08.2024 sa uskutočnilo za prítomnosti obžalovaného J. I. J., obhajkyne, náhradného obhajcu, prokurátora a za prítomnosti tlmočníka z rumunského jazyka do slovenského jazyka a naopak.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania, pričom napáda vyslovene iba výrok o treste odňatia slobody. Navrhla, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v kratšej výmere.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Uložený trest zohľadňuje pohľadujúce okolnosti ako aj uloženie trestu pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody.

Obžalovaný J. I. J. navrhol uloženie kratšieho trestu odňatia slobody, pretože spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorým poskytol údaje o mene a adrese hlavy organizovanej skupiny. Uviedol, že má dve maloleté deti nachádzajúce sa v Rumunsku.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného J. I. J. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní kompletného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu konštatuje, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť už v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorý prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. vyslovil, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku nevykoná, zaniklo právo obžalovaného na podanie odvolania vo výroku o vine. V

tomto smere poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., z ktorého vyslovene vyplýva, že obžalovaný nemôže napadnúť odvolaním výrok o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. Obžalovaný J. I. J. bol teda rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 33T/4/2024 zo dňa 28.03.2024 uznaný za vinného zo spáchania zločinu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák.

Odvolací súd tak preskúmal výrok o treste, pričom dospel k záveru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov je primeraný. Neboli pritom splnené podmienky pri ukladaní trestu odňatia slobody pre postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, čo odvolací súd podrobne rozvedie v ďalšej časti odôvodnenia.

Pri rozhodovaní o tom aký druh trestu je nutné obžalovanému uložiť za spáchanú trestnú činnosť, je potrebné vychádzať z toho, že obžalovaný bol uznaný za vinného za spáchanie zločinu prevádzactva, ktorý sa skutkovo týkal neoprávneného prevádzania 21 osôb. Obžalovaný spáchal zločin a v žiadnom prípade nemožno spáchanie trestného činu obžalovaným bagatelizovať. V tomto smere je významným hľadiskom, že išlo o úmyselný trestný čin, t. j. obžalovaný sa ho dopustil cielene s motívom získania finančnej odmeny vo výške 1.000,- € a v rámci tejto odmeny peňažné prostriedky v hodnote 500,- € aj reálne obdržal. Pokiaľ ide o návrh obžalovaného o potrebné korekcie uloženého druhu trestu a to nepodmienečného trestu odňatia slobody na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, takýto postup hodnotí odvolací súd ako nenáležitý. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné v danej trestnej veci ukladať obžalovanému podmienený trest odňatia slobody s poukazom na závažné okolnosti prípadu. Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný zneužil prirodzený proces migrácie obyvateľstva na území Európskej únie z tretích krajín, najmä Turecka a Afganistanu takým spôsobom, že tento umožnil nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky početnému množstvu osôb, ktoré nemali ani štátne občianstvo Slovenskej republiky a ani neboli na jej územie viazaní trvalým pobytom. Za žiadnych okolností nemožno automaticky vychádzať z toho, že ak obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, na čo poukazuje obžalovaný v podanom odvolaní, potom mu musí byť automaticky uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom. Doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného nie je možné preceňovať v tom smere, že ide o jediné, či najdôležitejšie hľadisko pri ukladaní druhu a výmery trestu. Napokon na bezúhonnosť obžalovaného bolo správne reflektované už súdom prvého stupňa aplikáciou poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

S poukazom na závažný charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj na úmyselné zavinenie obžalovaného sa preto odvolací súd stotožňuje so súdom prvého stupňa, že z hľadiska druhu trestu je nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je tu nevyhnutné aj z hľadiska generálnej prevencie trestu, aby odradil ostatných od páchania rovnakých trestných činov ako aj z hľadiska individuálnej prevencie, t. j. potrebou ochrany spoločnosti pred obžalovaným, ktorý bez zábran naložil do dodávky značky Fiat Ducato 21 ľudí. Popri poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, správne súd prvého stupňa zistil danosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. tým, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že by obžalovaný aktívne napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní, podľa odvolacieho súdu neexistuje podklad pre jej priznanie. Obžalovaný síce na verejnom zasadnutí uviedol, že poskytol údaje o "hlave" organizovanej skupiny, išlo však len o tvrdenie obžalovaného, pričom odvolací súd z obsahu spisu nezhliadol žiadnu výraznú pomoc pri objasňovaní trestnej činnosti.

Odvolací súd v zhode so záverom súdu prvého stupňa nezistil existenciu priťažujúcej okolnosti, čím v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zák. došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu. Pri ukladaní trestu správne súd prvého stupňa vychádzal z už upravenej trestnej sadzby 7 (sedem) až 9 (deväť) rokov pre zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. tak, že zníženie hornej hranice trestnej sadzby o 1/3-inu vykonal z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby 7 (sedem) až 10 (desať) rokov, teda znížením hornej hranice trestnej sadzby o 1 (jeden) rok.

Súd prvého stupňa zároveň správne ukladal obžalovanému trest odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., keď zistil dôvody pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú

hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a s poukazom na stanovisko č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Podľa odvolacieho súdu tak bolo náležité analogicky aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Ak obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na dve konania vedené na Krajskom súde v Nitre, v ktorých boli za spáchanie trestného činu prevádzachstva ukladané navyše nepodmienečné tresty odňatia slobody

(a teda nie tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom, čoho sa odvolateľ domáha), tak odvolací súd konštatuje, že obžalovaný vykonal iba účelový výsek rozhodovacej činnosti slovenských súdov, ktorý mu vyhovoval a opomenul spomenúť iné trestné veci, v ktorých boli za spáchanie trestného činu prevádzachstva v obdobných prípadoch ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody a to aj prísnejšie ako v danom prípade.

Za všetky odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/69/2018 zo dňa 06.09.2018, ktorým bol obžalovanému za spáchanie zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Toto rozhodnutie bolo predmetom prieskumu dovolacieho súdu s tým, že dovolanie obžalovaného bolo odmietnuté (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/5/2019 zo dňa 10.04.2019).

Pokiaľ obžalovaný požadoval zohľadniť ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, k uvedenému odvolací súd konštatuje, že v prípade mimoriadneho zníženia trestu podľa tohto ustanovenia musia byť zistené také mimoriadne okolnosti prípadu a pomery na strane páchatela, ktoré takýto postup kvalifikovane odôvodňujú. V prípade obžalovaného žiadne osobitné pomery páchatela či okolnosti prípadu mimoriadneho významu odvolací súd nevzhladol. Odvolací súd nemohol akceptovať aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. na tom základe, že je občanom tretieho štátu, je bezúhonný a má dve maloleté deti. Inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je bežným (pravidelným) postupom súdu a súd k nemu môže pristúpiť len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú, sú svojou povahou výnimočné a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov.

Navyše obžalovaný možnosti legálneho zárobku v čase spáchania trestného činu istotne poznal, pričom v čase spáchania skutku už mal aj deti. Obžalovaný mal teda aj iné, legálne možnosti na dosiahnutie príjmu a následnej podpory svojej rodiny, zvolil si však jednoduchšiu cestu, a to dosiahnutie príjmu cestou páchania trestnej činnosti. Obžalovaný tak zo svojho vlastného rozhodnutia na seba zobral riziko trestného stíhania a tým logicky stratu možnosti byť v dennodennom živote so svojou rodinou. Odvolací súd teda nezistil žiadne výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovanému bol tak správne uložený postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v najnižšej možnej výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov (7 rokov znížených o 1/3 -inu = 56 mesiacov).

Súd prvého stupňa postupoval správne pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselného trestného činu.

Výrok o uložení trestu prepadnutia veci a uložení ochranného opatrenia nebol predmetom odvolacieho prieskumu, pretože obžalovaný tento výrok nenamietal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.